

13. NAVADNA NEDELJA

Prvo berilo: *Bog ni povzročil smrti*
Mdr 1,13-15; 2,23-24

Berilo iz Knjige modrosti.

**Bog ni naredil smrti,
ne veseli se propada živega.
Vse je namreč ustvaril za bivanje.
Tudi zaradi rodovitnosti obstajajo bitja na svetu,
v njih ni uničujočega strupa.
In podzemlje nima na zemlji oblasti,
saj je pravičnost vendar nesmrtna.
Toda Bog je ustvaril človeka za neminljivost
in ga naredil kot podobo lastnega lika.
Smrt je stopila v svet po hudičevi nevoščljivosti,
izkusijo pa jo tisti, ki so njegovi.**

Poslušali smo Božjo besedo.

Spev z odpevom
Ps 30,2.4-6.11.12a.13b (R 2a)

Odpev: Gospod, slavil te bom, ker si me rešil.

Gospod, slavil te bom, ker si me rešil
in nisi pustil, da bi se moji sovražniki veselili nad mano.
Gospod, iz podzemlja si potegnil mojo dušo,
oživil si me, zato se nisem z drugimi pogreznil v jamo. *Odpev.*

Pojte Gospodu, njegovi zvesti, slavite spomin njegove svetosti!
Zakaj njegova jeza traja le trenutek,
njegova dobrohotnost vse življenje;
zvečer se naseli jókanje, proti jutru pa pride vriskanje. *Odpev.*

Poslušaj, Gospod, izkaži mi milost,
Gospod, pomočnik mi bodi!
Moje žalovanje si mi spreménil v rajanje.
Gospod, moj Bog, na veke te bom hvalil.

*Drugo berilo: Naša dobrota naj izravnava razlike med ljudmi
2 Kor 8,7.9.13-15*

Berilo iz drugega pisma apostola Pavla Korinčanom.

**Bratje in sestre,
kakor ste v vsem nadvse bogati
- v veri, v besedi in spoznanju,
v vsakršni gorečnosti in naši ljubezni, ki ste je deležni,
tako se izkažite tudi v radodarnosti.
Saj vendar poznate milost našega Gospoda Jezusa
Kristusa!
Bogat je bil, pa je zaradi vas postal ubog,
da bi vi obogateli po njegovem uboštvu.
Ne gre namreč za to, da bi drugi dosegli olajšanje,
vi pa bi živeli v stiski.
Za enakost gre.
V sedanjem času bo vaše obilje lajšalo njihovo
pomanjkanje,
da bo tudi njihovo obilje lajšalo vaše pomanjkanje.
Tako bo prišlo do enakosti,
kakor je pisano:
›Kdor je veliko nabral, ni imel preveč,
in kdor malo, ni imel premalo.‹**

Božja beseda.

Aleluja Prim. 2 Tim 1,10

Aleluja. Naš odrešenik Kristus Jezus je uničil smrt
in razsvétlil življenje in nesmrtnost po evangeliju. Aleluja.

‡ Iz svetega evangelija po Marku.

**Ko se je tisti čas Jezus prepeljal s čolnom spet na drugo stran,
se je zbrala pri njem velika množica. Bil je pri jezeru.
Tedaj je prišel eden od predstojnikov shodnice, Jaír po imenu.**

**Ko ga je zagledal, je padel k njegovim nogam
in ga zelo prosil, rekoč:**

»Moja hčerka je v zadnjih zdihljajih.

Pridi in položi roke nanjo,

da ozdravi in ostane pri življenju!«

In odšel je z njim.

Za njim se je odpravila velika množica in pritiskala nanj.

V njej je bila tudi žena, ki je že dvanajst let krvavela.

Veliko je pretrpela od mnogih zdravnikov

in porabila vse svoje premoženje, pa ji ni nič pomagalo,

ampak je bilo z njo celo slabše.

Slišala je za Jezusa.

Med množico se mu je približala od zadaj

in se dotaknila njegove obleke.

Rekla je namreč:

»Tudi če se dotaknem le njegove obleke, bom rešena.«

In v hipu se ji je ustavila kri in v telesu je začutila,

da je ozdravljena nadloge.

Jezus je v sebi zaznal, da je šla moč iz njega.

Obrnil se je v množici in rekel:

»Kdo se je dotaknil moje obleke?«

Njegovi učenci so mu govorili:

»Saj vidiš, kako množica pritiska nate,

pa praviš: ›Kdo se me je dotaknil?‹ «
Oziral se je okrog, da bi videl tisto, ki je to storila.
Ker je žena vedela, kaj se je z njo zgodilo,
je vsa preplašena trepetaje pristopila,
se vrgla predenj in mu povedala vso resnico.
On pa ji je rekel:
»Hči, tvoja vera te je rešila.
Pojdi v miru in bodi ozdravljena svoje nadloge!«
Ko je še govóril,
so prišli od predstojnikove hiše in rekli Jaíru:
»Tvoja hči je umrla. Kaj še nadleguješ učitelja?«
Jezus je slišal od strani, kaj so rekli,
in je dejal predstojniku shodnice:
»Ne boj se, samó veruj!«
In nikomur ni dovôlil, da bi šel z njim,
razen Petru, Jakobu in Janezu, Jakobovemu bratu.
Ko so prišli pred predstojnikovo hišo,
je videl vrvež in ljudi, ki so jokali in zelo žalovali.
Vstopil je in jim rekel:
»Kaj se razburjate in jokate?
Deklica ni umrla, ampak spi.«
In posmehovali so se mu.
On pa je vse odslôvil
in vzel s seboj očeta in mater deklice
ter tiste, ki so bili z njim,
in stopil tja, kjer je bila deklica.
Prijel jo je za roko in ji rekel:
»Talíta kum,«
kar pomeni: ›Deklica, rečem ti, vstani!‹
Deklica je takoj vstala in hodila;
imela je namreč dvanajst let.
Od začudenja so bili vsi iz sebe.
On pa jim je strogo naróčil,
naj tega nihče ne izve,
in je velel, naj ji dajo jesti.

To je Kristusov evangelij.